

"TKP'nin Sesi" (Atılım, 1 Şubat 1986)

3. Şubat 1986 Pazartesi

(Atılım'ın 2. bandı)

1. SBKP, Sovyet toplumunun yönetici gücüdür Spk: Yav.,.
 2. Heba soracağız, o gün mutlaka gelecek Spk: Den.
 3. Bir politik cinayet daha açığa çıkarıldı Spk: Yav.
 4. Hasan Özdilek'in: Bir aşî kampanyasının ardından Spk: Ays.
 5. Mehmet Yavuz'un: "DİSK'in 19. Kuruluş Yıldönümünde: Sendikal Hareketi Güçlendirmek İçin" başlıklı yazıyı Spk: Yav. ve Ays.
-

--DD, bu yayınımda, TKP MK organı, "Atılım"ın 1 Şubat günlü sayısında yer alan yazıları ~~okunması~~ ^{okunması} sürdürüyor. Şimdi, Atılım'ın 3. sayfasında, ~~xxxxxxx~~ "SBKP Programı"ndan ~~başlıklı~~ ^{sinde} köşede yer alan "SBKP, Sovyet toplumunun yönetici gücüdür" başlıklı yazıyı okuyoruz: (SPK. zar.)

--Atılım'ın 4. sayfasında, ~~birx birxiirinxanısırax~~ bir şiir ve
"İhracat artışı her derde deva mıdır" başlıklı ^{bir işi melekler} bir yazıdan başka ^{7er}
Adana paktaş'tan bir kadın işçi sesleniyor: Hesap soracağız, o gün
mutlaka gelecek" ~~naxlıklrxbirxnaktupxxxx~~ başlıklı ^{Vendi bu melekler suyu:} ~~gyle~~ bir mektup var
~~alıyor. DD, şimdi bu yazıyı sunuyoruz:~~ (SPK.Den)

"Atılım" ın dördüncü sayfasında yer alan " Bir politik cinayet daha açığa çıkarıldı" başlıklı yazıyı sunmıyoruz. (Spr. Yar.)

-- DD, şimdi 1 Şubat günlü Atılım'ın 5. sayfasında yer alan, İstanbul'dan Hasan Özdiğer'in "Bir aşı kampanyasının ardından" başlıklı yazısını sunuyoruz. (SPK. Aşg.)

--DD, şimdi, 1 Şubat günlü Atılım'ın 8. sayısında yer alan Mehmet Yavuz'un "DİSK'in 19. kuruluş yıldönümünde: Sendikal hareketi güçlendirmek için" başlıklı yazısını sunuyoruz." 5 PR. 4. ve 49.

4. Bir politik cinayet daha açığa çıkarıldı

İçişleri bakanlığı, ağır işkencelerden geçirildikten sonra ~~xxx~~ sırtından kurşunlanarak öldürülen öğretmen Sıddık Bilgin'in, Suveren karakolunun bahçesinde gömülü olduğu ^{nu} itiraf etmek zorunda kaldı.

Sıddık Bilgin'in k yakınları ve Dedebağ köylüleri üzerindeki ağır tehdit ve baskılara rağmen basına yansıyan olay şöyle gelişti: Geçen yıl Ağustos ayında, PKK üyesi olduğu gerekçesi ile gözaltına alınan, Bingöl ili, Genç ilçesi, Dedebağ köyü öğretmeni 32 yaşındaki Sıddık Bilgin, önce Suveren Jandarma karakoluna bağlı jandarmalarca ağır işkencelerden geçirildi. Daha sonra götürüldüğü ormanlık bir bölgede 50-60 asker tarafından elleri ve gözleri bağlı olduğu halde sırtından kurşunlanarak öldürüldü. Genç ilçesi Cumhuriyet savcısı Kazım Y Özbek, cesette çok sayıda mermi izi bulunduğunu, kafasının arkasının ve sol bacağın tamamen parçalanmış olduğunu otopsi raporuna yazdı.

Son anda savcının olay yerine gelmesi sonucu aynı biçimde öldürülen k meten kurtulan Gıyasettin Bilgin, yeğeninin ~~cesedini~~ almaması için tehdit edildi ve Sıddık Bilgin alelacele Suveren karakolu bahçesine gömüldü. Daha sonra cenazeyi almak için karakola giden ~~Sıddık~~ Bilgin'in öteki amcası, eski MSP senatörü Mehmet Bilgin'e verilen cevap şuydu: "O iş bitti, kaçtı, vurduk. Cesedi verilmez."

8.Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı olay üzerine 5 Ağustos 1985 tarihinde yaptığı açıklamada, Bilgin'in "örgüte ait gizli sığınaktan kaçarken dur ihtarına uymadığı için vurulduğu"nu açıklıyordu. Oysa, ~~gizli sığınaktan kaçarken vurulduğu~~ SHP Genel Merkezinde düzenlenen ~~xxx~~ basın toplantısında Sıddık Bilgin'in yanısıra konuşan SHP Genel Başkan yardımcısı Kenan K Nehrozoglu'nun belirttiği gibi "ayakları dayaktan şişmiş, ayakta zor duran, ve elleri kelepçeli bir kişi nasıl kaçabilir"-di? TBMM başkanlığına bir soru önergesi veren SHP İçel Milletvekili

Ali İhsan Elgin^{de} x sıkıyönetim komutanlığının yalan açıklamasına değiniyor, "kaçıyor süsü verilerek arkadan vurmaları sona erdirilsin" diyor ve öğretmen Bilgin'in "elbiseleriyle birlikte Suveren karakolunun bahçesine gömülü olup olmadığını" soruyordu.

Evet işkence ve kurşun izleriyle dolu ceset karakol bahçesinde gömülüydü. Bunun artık gizlenemeyeceğini anlayan İçişleri bakanlığı yaptığı bir açıklama ile Sıddık Bilgin'in "karakol ~~ma~~ civarında" ^{mala} gömülü olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Ama sıkıyönetimin ve bakanlığın açıklamaları arasındaki gözle görülür çelişki, ~~Bilg~~ Bilgin'in, "dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle 12 Eylül'den sonra gözaltına alınan yüzlerce, binlerce yurttaş gibi, yalnızca politik görüşleri nedeniyle ağır işkencelerden geçirildiğini, bilinçli ve planlı bir cinayete kurban gittiğini açıkça gösteriyor.

Evren-Özal rejimi, "Kürdistan'da terör var" ~~bahanesiyle~~ bahanesinin ~~ardına~~ ardına saklanarak zorbalıklarını, işkencelerini, kırım girişimlerine kamuoyundan gizlemeye çalışıyorlar. Son olay bir kez daha göstermiştir ki, Kürdistan'da gerçekte süren, devlet terörüdür. Rejimin onun güçlerinin yasa tanımaz vahşetidir.

Sıddık Bilgin'in ailesi, evletlerine sahip çıkmasını, hesap sormak için girişimde bulunmasını bilebili~~di~~. Kürdistan'da, ya da ülkenin öteki yörelerinde, Türk ya da Kürt kaç yurtsever, kaç emekçi sorgusuz sualsiz katledilmiş, gizlice gömülmüştür.

Kendine "insanım", demokratım diyen hiç bir yurttaş, bu cinayetler karşısında sessiz kalamaz. Şimdi işkence ve politik cinayetlere son verilmesi, işkencecilerden, katillerden hesap sorulması, zindanların boşaltılması için, tek bir işkence olayı, cinayet karanlıkta bırakılmamalı, kamuoyuna yansıtılmalıdır.

SBKP, SOVYET TOPLUMUNUN YÖNETİCİ GÜCÜDÜR

25 Şubat 1986'da başlayacak olan SBKP 27. Kongresi'nin hazırlık çalışmaları son aşamasına girdi. Kongreye sunulacak parti belgeleri halk arasında tartışılmaya devam ediyor. Sovyetler Birliği'nde sosyalist toplumun yetkinleştirilmesi ve adım adım komünizme geçişin yol ve görevlerini belirleyen bu belgelerin tartışıldığı, yerel parti örgütlerinin çalışmalarının değerlendirildiği 1 milyon 600 bin toplantı ve konferans yapıldı. Bunlara on milyonlarca Sovyet emekçisi katıldı. Ayrıca bu toplantılara SBKP MK Politbüro Üyeleri ve aday üyeleri, MK Sekreterleri, Merkez Komitesi aygıtında çalışanlar, Birlik Cumhuriyetleri Komünist Partileri MK Sekreterleri, bölge ve yöre parti komiteleri yöneticileri, bakanlık ve kurumların temsilcileri katıldılar. Şimdi Birlik Cumhuriyetleri Komünist Partilerinin Kongreleri yapılıyor. ~~Bu toplantı ve konferansların son derece verimli geçtiği bildiriliyor.~~ SBKP'nin, Sovyet toplumunun en iyi çalışan, en dürüst, en saygın üyeleri 27. Kongreye delegeler seçiliyorlar. 19 milyonluk SBKP'nin 27. Kongresinde 5000 delegeler bulunacak.

"Atılım", SBKP Programının yeniden kaleme alınmış biçimiyle ilgili tasarımı tanıtmaya devam ediyor. Bu sayıda, belgenin son bölümü olan ve "Parti, Sovyet toplumunun yönetici gücüdür" başlıklı dördüncü bölümünün bir özetini sunuyoruz. Belgede şöyle deniyor:

"Parti, Sovyet toplumunun politik sisteminin çekirdeğidir. Bu sistemi tüm öteki halkaları -Sovyet devleti, sendikalar, gençlik örgütü Komsomol, kooperatifler ve nüfusun tüm kesimlerinin, ülkenin tüm ulus ve halklarının ortak ve özgül çıkarlarını dile getiren öteki yağın örgütlerinin- onun yönetiminde çalışırlar. Anayasa çerçevesinde faaliyet gösteren SBKP, devlet ve yağın örgütlerinin çalışmalarını yönetir ve koordine eder, herbirinin işlevlerini tam olarak yerine getirmesine özen gösterir. Parti, tüm faaliyetlerinde halkın çıkarlarına hizmet etmenin ve sosyalist demokrasinin ilkelerine uymanın örneğini veriyor."

"... SBKP, yağınların tarihsel yaratıcılığının esinlendiricisi ve örgütleyicisi, toplumumuzun yöneticisi ve yönlendirici gücüdür. Marksist-

Leninist teoriyle donanmış olan parti, ülkenin gelişmesinin genel perspektifini belirliyor, halkın yaratıcı çalışmasının bilimsel olarak yönetilmesini sağlıyor ve komünist kuruculuğa örgütlü, planlı ve amaca yönelik bir nitelik kazandırıyor.

SSCB'de sosyalizmin kurulması, emekçilerin tüm katmanlarının işçi sınıfının konumlarına geçmesi, Sovyet toplumunun sosyal-politik ve ideolojik birliğinin pekişmesi sonucunda SBKP, sınıf özü ve ideolojisi itibarıyla işçi sınıfının partisi olmaya devam ederek, tüm halkın partisi oldu.!!.

"İ Parti, devletin, ekonominin ve kültürün gelişme düzeyinin yükseltilmesini kadrolarla çalışmanın daha da iyileştirilmesiyle kopmaz bir bir biçimde bağlıyor. Yukarıdan aşağıya, her yerde, kadroların politik, mesleki ve moral özelliklerine göre seçilmesi Leninci ilkelerine sıkı sıkıya uyulmasını ve toplumun görüşünün daha fazla dikkate alınmasını zorunlu görüyor... Denetim dışında tek bir parti örgütü ve tek bir yönetici kalmamalıdır.!!.

"SBKP, partinin başarılı faaliyetinin ve komünistlerin yüksek yaratıcı aktifliğinin güvencesini, parti-içi demokrasinin geliştirilmesi ve derinleştirilmesinde, Leninci parti yaşamı normlarına sıkı bağlılıkta, eleştiri ve özeleştirinin geliştirilmesinde ve geniş açıklıkta görüyor. Parti gelecekte de tüm faaliyetini sınanmış kolektif çalışma ilkesi temelinde yürütecektir."

"Partinin gelişmesi, sıralarının daha da büyümesi ve sıkılaştırılmasıyla ve parti-içi ilişkilerin demokratik merkezîyetçilik ilkesi temelinde yetkinleştirilmesiyle karakterize edilmektedir.!!"

"SBKP şu Marksist-Leninist görüşü çıkış noktası yapıyor: Tarihi yara tan halktır, komünist kuruculuk, onun ellerinin, enerjisinin ve aklının eseridir. Bizim tüm kazanımlarımızın güvencesi, halkın canlı yaratıcılığıdır. Parti, halk için vardır ve faaliyetinin anlamını halka hizmet etmede görür. Partinin kendi önüne koyduğu hedefler ve görevler Sovyet insanların umutlarını ve temel çıkarlarını dile getirmektedir."

"SBKP,tüm faaliyetinde sinanmış "arksist-leninist proleter ve sos-
yalist enternasyonalizm ilkelerine gashmadan bağlı kalıyor?...

"Partinin yonetmenliginde,Marksizm-leninizm bayragı altında Sovyet

halkı sosyalizmi kurdu. Partinin yonetmenliginde,Marksizm-Leninizm

bayragı altında Sovyet halkı komünist toplumu kuracaktır."

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ek:

Ülkenin iç gelişmede ve uluslararası arenada sorumlu görevler yerine
getirmesi gerektięi yeni tarihsel koşullarda, Partinin Sovyet toplu-
munun yaşamındaki yönetici rolü yasal olarak artmaktadır ve bu da
Partinin politik ve örgütsel eylem düzeyinin yükseltilmesini zorunlu
kılmaktadır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Adana Paktaş'tan bir kadın işçi sesleniyor:

HESAP SORACAĞIZ, O GÜN MUTLAKA GELECEK!

1970 yılıydı. İlkokulu daha yeni bitirmiştım. Daha okuldayken hep aileme nasıl yardım ederim diye düşünüp durdum. Ailemin maddi durumu çok kötüydü. Okulu bitirdikten sonra Adana'ya gidip oradaki fabrikalardan birinde çalışmak istiyordum. Ama henüz 12 yaşındaydım

Ben de yaşımı büyütüp fabrikaya girmeye karar verdim. Okulu da hiç mi hiç bırakmak istemiyordum. Hep okuyup mühemşire olmak istedim. Ama ailemin durumu da beni çok üzüyordu. Babam işsizdi. Sekiz kardeşlik. Kimisi okuyordu, kimisi de parasızlıktan okuyamıyordu. Bu durumda bir işe girip para kazanmaktan başka çarem yoktu. Babama yaşımı büyütmesini söyledim. Önce karşı çıktı. Sonra ablam ve eniştem Adana'da oturdukları için, Adana'ya gidip çalışmaya izin verdi. Bir tanıdığın yardımıyla yaşımı büyüttük. Ve Adana'ya, bir fabrikada iş bulup çalışmak üzere ablamların yanına geldim.

Adana'da hangi fabrikada işçi aranıyorsa ben oradaydım. Hangi fabrikaya iş için başvurduysam, nüfus kağıdında yaşımın 18 olduğunu görüyorlar, ancak "sen daha çocuksun iş yapamazsın" diyerek geri çeviriyorlardı. Fabrika kapılarından defalarca geri çevrilmeme rağmen hiçbirine aldırmaıyordum, tekrar tekrar, iş arıyordum. Başka çarem yoktu. Eniştem de fabrikada çalışıyordu. Sonunda eniştemin bir tanıdığının yardımıyla Adana'da Paktaş fabrikasında işbaşı yaptım. Orada da bana "Sen daha küçüksün iş yapamazsın" dediler ve 3 aylık bir deneme süresi tanıdılar. 3 ayda işi beceremezsem işten atacaklarına söylediler. Bu üç ayd^a dişimi tırnağıma takarak çalıştım ve işi kavradım. Üç ay sonunda "çalışmaya devam edebilirsin" dediler. Beni işten atmayacaklarına o kadar sevindim ki, anlata-mam. Bu arada aileme de katkıda bulunmaya başlamıştım.

Birkaç yıl sonra da evlendim. Eşim de fabrikada çalışıyordu. Sonra zaman zaman işsiz kaldı. Eşim işsiz kaldığında evin tüm yükü

benim üzerimdeydi. Bu arada çocuklarım oldu. Çocukları da işyerindeki kreşe götürüyordum. Onlar da benimle birlikte "işçi oldular", üç vardiya da benimle birlikte fabrikadaydılar. Çok zorluk çekiyordum. Çocuğumun birini bakımsızlıktan kaybettim. Bir yandan evin geçimi, bir yandan çocuklar, bir yandan iş zor ~~yetiştiriyen~~ yetiştiriyordum hepsine. Bazan uykusuz işe gidiyordum. Uykusuz gittiğimde yemek saatlerinde tuvalete gidip orada yarım saat uyurdum. Tabi bu arada yemek yiyemezdim. Arkadaşlar bana ekmek getirirlerdi.

Tüm bunlara katlanmanın bir tek amacı vardı. O da emeklilikti. Ancak ~~emekli~~ ^m emekli olunca rahatlayabilirdim. Emekli olmama az bir zaman kalmıştı. Birgün benim de işime son verirler diye çok korkuyordum. HEP emekliliğine az kalanların işine son veriyorlardı. Bir bahane bulup eski işçilerin çıkışını ~~ya~~ yapıyorlardı.

Kasım ayında bir gün, her zamanki gibi işe gidiyordum. Fabrikanın kapısına geldiğimde bir sürü polis gördüm. Önce olaylar olduğunu sandım. Tam içeri girecektim ki, polislerden biri "İçeri girme, fabrika kapalı, içeri girmek yasak" dedi. O anda bütün dünya sanki başıma yıkıldı. Eşim işsizdi, ben de işsiz kalmıştım. Her şeyden önce emeklilik hayallerim bir anda yok oldu.

Kendi kendime hep soruyorum: Her şeyimi, okulu, çocukluğumu ve çocuğumu fabrika uğruna feda ettim. Peki fabrika bana ne kazandırdı. Emekli bile olamadım. Patron bizim sırtımızdan fabrikalarının sayısını artırdı. Fabrika yapıyorum diye tek kurus vergi vermedi. Şimdi fabrika, patron vergisini, elektrik borcunu ödemediği için kapanmış. Peki bu bizim suçumuz mu? Biz mi yönettik fabrikayı? Biz mi vermedik vergimizi? Biz milyonlarımıza milyonlar kattık?

~~Zaten bizlere çok büyük haksızlıklar yapılıyor. Her şeyin suçlusu işçilermiş gibi gösteriliyor. Türkiye'de işçi olmak suç. İşçilere sahip çıkılmıyor. Paktaş fabrikası kapanınca maaşlarımızı alamadık, ne çıkışımızı yaptılar, ne de tazminatlarımızı verdiler. Biz işçileri illiğine kadar sömüren Paktaş patronu şimdi de bizi~~

sokağa attı. Sendikacılar da işçilere sahip çıkmıyor. ~~Türkiye'de gerçek sendikacılar yok mu? Var olmasına var. Ama onları da kapadılar, sürdüler.~~

Bir/gün gelecek bunların hepsinin hesabını soracağız. O gün mutlaka gelecek. O gün ölen çocuğumun hesabını soracağım. O günün gelmesi için elimden geleni yapacağım. Fabrika bana bunu öğretti.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

A. Bir "Aşı Kampanyası"nın ardından

Hasan Özdilek/İstanbul

11 Eylül 1985'de Evren'in bir şekerin üstüne damlatılmış aşığı bir çocuğun ağzına vermesiyle büyük bir aşı kampanyası başlatıldı. Oldukça gürültülü bir şekilde açılan ve Aralık ayının sonunda 3.dilimi sona eren, TV'de, boyalı basında reklamı yoğun bir biçimde yapılan "Genişletilmiş Aşı Kampanyası"nın gerçek işlevi ve anlamı üzerinde duralım.

Kampanya UNICEF ve Sağlık ve Sosyal Bakanlığı tarafından yürütüldü. Adını İngilizce Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu sözcüklerinin başharflerinden alan UNICEF, bilindiği gibi 2. Dünya Savaşı'ndan sonra, savaşta kimsesiz kalan çocuklara yardım amacıyla kuruldu. Savaş sonrası yıllarda bu yönde oldukça yararlı ve başarılı çalışmalar yaptı. Daha sonraları ise sağlık alanında yeni görevlerin arayışı içine girdi. ~~BM örgütüne bağlı olarak~~ BM örgütüne bağlı, ancak görece bağımsız, özerk bir yapısı olan UNICEF, 1978 yılında Kazakistan Sovyet Cumhuriyeti'nin başkenti Alma Ata'da yapılan konferansda, sosyalist ve bağlantısız ülkelerin desteği ile oluşturulan "Temel Sağlık Anlayışı"nı benimsedi. Bu anlayışa göre sağlık hizmetleri, koruyucu ve tedavi edici olarak bir bütün halinde temelden ele alınıyor ve örgütlenmesiⁿⁱⁿ de ona göre yapılması gerekiyor. Bu yaklaşımda amaç sağlık hizmetlerinin kalıcı biçimde iyileştirilmesidir. İşte çocuklara yönelik çalışmalarında bu yaklaşımı benimseyen UNICEF yeni bir işlev ve prestij kazandı. ^{Ne ki daha sonra} BMO ve bağlı kuruluşları hegemonyacı planları doğrultusunda denetimine almayı planlayan UNESCO'da olduğu gibi ~~çok~~ zayıflatıp etkisizleştirmeye yönelen ABD çevreleri, UNICEF'i de kendilerine hedef seçtiler. ★

Son aşılama kampanyası bütün bunları kanıtlayan bir örnektir. Bu kampanyanın UNICEF ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından yürütüldüğü ve finanse edildiği resmi açıklamalarda yer aldı. Ne ki, kampanya için harcanan 3 milyon doların yalnızca 700 bin doları UNICEF tarafından verildi. Kalan 2.300.000 dolar ise Rotary Clup ve Rockefeller

ek { Sayfa 2'ye ek: Ayrıca SSY Bakanlığı'na geldiğinden bu yana MHP'ylî faşistleri kilit noktalara getirmede oldukça başarılı olan M.Aydın yönetiminin bu kampanyayı konumlarını güçlendirmek, "prestij" kazanmak için kullanması da işin çabasıdır.

Öte yandan kampanyanın "yüzde 80-90 dolayında başarıya ulaştığı" ve 5 milyon çocuğun aşılandığı resmi ağızlardan açıklandı. Bu beş milyonu doğru kabul ~~etsek~~ etsek bile aşılama çağındaki çocukların yüzde 50'sinden azına aşının götürülebildiği ortaya çıkıyor. Çünkü son nüfus sayımına göre aşılama çağındaki çocuk sayısı en az 10 milyondur.

Bu aşı kampanyası ile bu çocukların ~~tümünün~~ aşılandığını düşünsek bile bunun sağlık hizmetleri açısından bir anlamı olmadığı ~~ortadadır~~ ortadadır. Şöyle ki:

Aşılama işlemi çağdaş sağlık hizmetleri içinde koruyucu sağlık hizmetleri arasında yer alır. Sürekli ve düzenli yürütülmesi gereken bir hizmetler bütünüdür ayrılmaz bir parçasıdır. Amerikan tarzı kampanyalar gibi geçici yöntemler ile aşılama yapılması aslında bu hizmetin sürekli ve düzenli yapılmadığının kabul edilmesi ~~anlamına~~ anlamına gelir. ~~Bu "dostlar alış-verişte görsün" mantığıdır.~~

Ancak kampanya şeklinde de olsa aşılama hizmetini etkin ve yeterli düzeyde vermek için sağlık ~~hizmetleri~~ örgütlenmesinin yeterli ve yetkin olması gereklidir. ~~Ülkemizde sınırlı da olsa sosyalizasyon tarzında sağlık hizmetleri örgütlenmesinin yeterli ve yetkin olması gereklidir.~~ ²¹ ~~Ülkemizde sınırlı da olsa sosyalizasyon tarzında sağlık hizmetleri örgütlenmesi olan yerlerde kampanyanın yürütülmesi daha yoğun olmuştur. Çünkü sosyalizasyon tipi sağlık örgütlenmesinde sağlık hizmetleri anlayışı, 1978 yılında ^{Kazakistan Sovyet Cumhuriyeti Baskenti} Alma Ata'da yapılan konferansda kabul edilen ilkeler temelinde, tüm sağlık hizmetleri bütünsel olarak ele alınıp, sağlık acakları biriminde birincil basamak hizmetin, bu arada koruyucu hizmetlerin verilmesidir. Buralar halkın kolayca ulaşabile-~~

Vakfı tarafından sağlandı. Ancak bu olanaklı olduğunca kamuoyunun bilgisi dışında tutuldu. Her yaptıklarını, her harcadıkları kuruşu bir reklam aracı olarak kullanan bu kuruluşların bu kez perde gerisinde kalmayı tercih etmelerinin altında yatan nedeni, UNICEF'in başındaki Amerikan ekolüne verdikleri destekte aramak gerekiyor. Kampanyanın son dilimini açmak için Türkiye'ye gelen UNICEF başkanı J.Grant'ın ~~Bak~~ Doğramacı ile yakın "dostluğu"nun ortaya çıkması, bu kampanyanın Evren gibi diktatörlerin "popülerize" ~~edilmesinin~~ edilmesinin bir aracına çevrilmesi, işin gerçek niteliğinin ve amacının anlaşılmasına yardımcı olacak diğer parçalarıdır. (Ek sayfa 10 den)

Yine ~~E~~ kampanyada kullanılan "dışyardım"ın büyük kısmı "dışardan" getirelen aşı, enjektör, aşı taşıma kasası gibi malzemelere harcandı. ~~Kampanya~~ Kampanya için milyonlarca doz aşı getirildi. Ülkemizdeki aşı üretimi ise durduruldu. Oysa bakteriyel aşı üretim düzeyimiz yıllık ihtiyacı karşılayabilecek düzeydeydi. Ve virütik aşı yapma çalışmalarında ilerlenmişti. Çok reklamı yapılan bir defa kullanılıp atılan plastik enjektörlerin satın alınması için harcanan parayla Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı plastik enjektör imal eden bir fabrika kurabilirdi. Bu da gösteriyor ki, tedavi edici sağlık ~~x~~ hizmetleri alanında uluslararası tükeller için zaten iyi bir pazar durumunda olan Türkiye şimdi de bu tür kampanyalar aracılığıyla koruyucu sağlık hizmetleri alanında bu kuruluşların talanına açılmak isteniyor.

Ne yazık ki, kampanyanın sözünü ettiğimiz yönleri ~~x~~ üzerinde kamuoyunda yeterince durulmadı. Halkın sağlığını, yaşamını birnebze olsun düşünmedikleri her günlük karar ve uygulamaları ile kanıtlayan yerli ve yabancı çevrelerin, böylesine insancıl ~~x~~ bir işi, kendi bencil çıkarları için sömürmelerinin önüne geçmek için çok şey yapılabilirdi. Sağlık alanı, bu konudaki uygulamalar rejimin ~~kamusal~~ ve destekçilerinin insanlık dışı yüzünü yansıtan bir aynadır. Gerçekleri açıklamak mada, kamuoyunu bu konalarda aydınlatmada, biz sağlık emekçilerine büyük görevler düşüyor.

ceği yerlerdir. Ve zaten aşılama işlemi buralarda sürekli yapılmaktadır. Ancak bugün, Evren-Özal yönetimi sağlık hizmetlerini ve alt yapısını değil yaygınlaştırmak, kısmak için çabalıyor. Son bütçede sağlık hizmetleri için ayrılan payın yüzde 2,6'ya indirilmesi bunu kanıtlıyor.

Ne yazık ki kampanyanın sözünü ettiğimiz yönleri üzerinde kamuoyunun yeterince durulmadı. Halkın sağlığını, yaşamını bir nebze olsun düşünmedikleri her günlük karar ve uygulamaları ile kanıtlayan yerli ve yabancı çevrelerin, böylesine insancıl bir işi, kendi bencil çıkarları için sömürmelerinin önüne geçmek için çok şey yapılabilirdi.

Sağlık alanı, bu konudaki uygulamalar rejimin ve destekçilerinin insanlık dışı yüzünü yansıtan bir aynadır. Gerçekleri açıklamada, kamuoyunu bu konularda aydınlatmada, biz sağlık emekçilerine büyük görevler düşüyor.

★ Nitekim 1983 yılında James P. Grant başkanlığında Amerikan ekolü, UNICEF'in başına geçti. Buna paralel olarak UNICEF'in anlayışı da değişti. Temel sorunlara parmak parmak ve sorunu için kalıcı önlemlere yönelmek yerine Amerikan egemen çevrelerinin mali desteği ile yoğun reklam kampanyalarına girdi.

DİSK'in 19. Kuruluş Yıldönümünde

Sendikal Hareketi Güçlendirmek İçin

Mehmet
Mahmut Yavuz

13 Şubat DİSK'in kuruluşunun 19. yıldönümü. Bilinçli işçiler ve tutarlı demokratlar bu yıldönümünü nasıl karşılamalı ?

Öncelikle DİSK davasının beraatle sonuçlanması ve DİSK'in açılması, yurtdışındaki sendikacıların özgürce yurda dönmesi istemini şimdi her zamankinden daha kararlı yükseltmeliyiz. Sıkıyönetim Mahkemesinin savcısı DİSK davasının son aşamasında 783 sendikacının 20 yıla varan ağır hapis cezalarına çarptırılmasını istedi. Diktatörlük yenilgiyi kabul etmeye yanaşmıyor.

Oysa DİSK'in ve yöneticilerinin değil suçsuz oldukları, tam tersine bütün eylem ve tutumlarıyla haklı ve doğru oldukları bugün çok daha açık ortaya çıkmıştır. DİSK, politik genel grevler örgütledi, diye suçlanıyor. Oysa bugün ~~TK~~ Türk-İş'in temsilciler toplantısında işçiler "Hükümet istifa, işçiler elele genel greve!" sloganlarıyla savaşım çağrısı yapıyorlar. DİSK işçileri alanlara çıkardı diye suçlanıyor. Oysa bugün Türk-İş İzmir'de miting düzenlemeye hazırlanıyor. İşçi sınıfının savaşım yöntemlerinin ve anlayışının mahkum edilmesinin olanaksız olduğunu yaşam gösteriyor. DİSK "komünist amaçlar gütmekle" suçlanıyor. Oysa bugün yalnız ülke içinde değil, bütün dünya çapında çok geniş politik ve toplumsal güçler DİSK'in özgürlüğü için aktif dayanışma gösteriyor ve sendikaların politik görüşleri nedeniyle suçlanamayacağını vurguluyorlar. Çankaya'ya bütün dünyadan DİSK'e özgürlük isteyen telgraflar yağıyor.

DİSK'in özgürlüğü için savaşım!

DİSK'in özgürlüğü için savaşımı yükseltmek ve başarıya ulaştır-

mak, faşist diktatörlüğün kamu vicdanında mahkum olmasını sağlamak, işçi hareketine büyük bir politik moral kazandırmak demektir.

DİSK'in özgürlüğü için savaşımlı yükseltmek ve başarıya ulaştırmak, ikinci olarak işçi sınıfının sendikal birliği için savaşımlı yükseltmek demektir. Sınıf bilinçli, deneyli DİSK yönetici ve militanları, açıktır ki, DİSK'in açılmasıyla elde edilecek konumları, öncelikle sendikal hareketin birliği için değerlendirmeyi başa alacaklardır. Kemal Türkler'in cenazesi başında "bundan böyle birleşmeliyiz" diyen DİSK ve Türk-İş başkanlarının bu mesajı, geçen beş yılın acı deneylerinden sonra şimdi bütün sendikacıların sıralarında çok daha etkili bir yankı uyandıracak güçtedir.

DİSK'in kuruluş yıldönümünde ikinci olarak, bağımsız sendikaları ve Türk-İş'i güçlendirme ve sendikal eylem birliği çabalarımızı artırmalıyız. DİSK'in savaşımlı geleneklerine, birikimine dayanarak ve şimdi artan olanakları değerlendirerek sendikaların işçi sınıfına yönelik saldırıları durdurmada ve demokrasi savaşımına aktif katılmada kararlı örgütler haline gelmesi için çalışmalıyız. İşçi sınıfının sendikal birliğinin yalnızca biçimsel olarak değil gerçekten işçi sınıfının çıkarları için savaşımında birlik olarak sağlanması ancak bu yolla olanaklıdır. Hangi sendikadan, hangi sendikacıdan gelirse gelsin bu yolda olumlu en küçük bir adım bile aktif desteklenmelidir.

A

Artan olanakları değerlendirmeliyiz

Sınıf bilinçli işçiler ve işçi sınıfına güvenen aydınlar, sol güçler kritik bir noktaya yaklaşıldığını iyi görmelidirler. Şimdi sendikal hareketin, rejimin çizdiği, onu içine hapsetmek, istediği çerçevenin dışına çıkma ve demokrasi savaşımında aktif, sonucu etkileyici bir güç olarak yer alma olanakları son derece

~~artmaktadır. Sendikalar hareketinde yeniden~~

artmıştır. Sendikal harekette yeniden proleter savaşım biçimleri gündeme geliyor. Birçok sendikacı politik görevlerin bilinciyle davranmaya başlıyor. Fabrikalarda işten atılmaların durdurulması için eylemler örgütleniyor. Bu gelişmeleri benimsemeyen Türk-İş tepe yönetimi bile tabandan gelen "Hükümetin dayattığı enflasyon hızının yarısını bile geçmeyen ücret artışlarına evet demeyin", "Anayasanın ve sendikal yasaların değişmesi için çaba gösterin" istemlerine kayıtsız kalamıyor.

Şimdi bağımsız sendikaların ve Türk-İş'in sıralarında DİSK'in ~~xxxx~~ bakış açısının yeni deneylerle zenginleşmiş biçimde canlandığını görüyoruz. Bir sendikanın başkanlar kurulu açıklamasında: "Türk işçi hareketi artık haklarından hiçbir şey feda edemeyeceği bir noktadadır ve artık Türkiye'de çalışan insanın kaybedeceği bir şeyi kalmadığını görmenin zamanıdır. İşçilere ve sendikal hak ve özgürlüklere yönelik bu gidiş, sermaye çevrelerinin ve bu çevrelerin temsilcisi hükümetlerin dünya çapında yönelttikleri saldırının bir parçasıdır. Bu sistemli ve sürekli saldırı önümüzdeki dönemde de sürecektir" diyor.

Bir başka sendika merkezi Anayasanın işçi haklarını kısıtlayan hükümleri hayata geçirilirken, "son altı yıldır uygulanan ekonomik politikanın her alanda tekelleşmeyi hızlandırdığına" dikkat çekiyor ve "İşverenlerin küçük bir kesiminin kısa dönemde artan karları ekonomik yapının zayıflaması nedeniyle uzun dönemde daha ~~sz~~ derin bunalımların habercisidir. Artan kar artan üretken kapasitenin ve üretkenliğin değil, artan vurgunun ve emekçilerin daha fazla ezilmesinin ürünüdür. Bu gelişme ise herşeyden önce ekonomiyi zayıflatmaktadır" diyor.

Türk-İş İzmir bölge temsilcisi ise 22 Şubat mitinginin hazırlıklarıyla ilgili yaptığı açıklamada "İşçilerin gücünü göstermek ve ~~birlikte~~"

bahçe'de yükselen tabandaki geniş ve savaşkan bir hareketin sonucu olarak doğdu. Sosyalistlerin desteğini kazandı. O dönem ülkede demokratik savaşımın genel olarak yükseldiği bir dönemdi.

Şimdi durum nedir ? İşçi hareketinin bütün politik hak ve özgürlükleri zorla elinden alınmıştır. Gericilik dönemi sürmektedir. Ana sorun hakları genişletme değil, yeniden elde etmektir. Bu koşullarda aynı yolu izlemek, bir çare olmaz, yalnızca henüz oldukça azınlıkta olan bilinçli işçilerin ve ilerici sendikaların geniş emekçi yığınlarından yalıtılmasından (onları etkileme olanaklarını yitirmek demektir bu) ve gericiliğin topyekün saldırısına karşı açık hedef olmasından başka bir sonuç getirmez. Keyfilikle, zorbalıkla işçi düşmanlığında kurumlaşmış devletin varlığını unutmayalım!

Şimdi sınıf sendikacılığını savunan herkes sorunlara daha geniş bakmayı öğrenmelidir. Sol güçler yüzbinlerce işçiye bugünkü durumlarıyla düşünmeli, onlara öncülük etmeyi öğrenmelidir. Zor, x iğneyle kuyu kazmaya benzeyen bir çalışmayı göze almalı, sabırlı olmalıdırlar. Başka türlü durumu değiştirici bir rol oynamak olanaklı değildir. Sol güçler "küçük olsun-benim olsun" anlayışından kurtulmalı, yüzbinlerce, milyonlarca işçinin eylemini yükseltmeyi hedefleyen zahmetli bir çalışmaya koyulmalıdırlar.

Bu çalışmanın başarısı sendikal birlik için gösterilecek her çabanın sendikal demokrasi için gösterilecek çabalarla birleştirilmesine bağlıdır. Sendikal demokrasi tabanının söz ve karar sahibi olmasını ve aynı zamanda sendikalarda politik özgürlüğü de içerir. Sendikaları politika dışı tutma adı altında gerici politikalara araç etme çabalarına olduğu kadar, sendikaların şu ya da bu politik gücün tapulu malı ilan etme yaklaşımlarına da kararlılıkla karşı çıkılmalı, sendikaların gücünü herşeyden önce farklı politik görüşlerdeki işçilerin birliğinden aldığı gösterilmelidir. İşçi hareketini yeni bir yükselme dönemine sokmada belirleyici olacak

olan sendikal harekette bütün sol güçlerin ve tutarlı demokratların birliği ancak böyle bir anlayışla sağlanabilir.

† Unutmayalım: İşçi hareketinin yitirmiş olduğu hakları geri alması, eskiye oranla bugün çok daha zordur, çok daha geniş ve güçlü savaşmaları gerektirmektedir. Ama bunu başarmak olanaklıdır. DİSK'in 19. kuruluş yıldönümünü bu bilinçle karşılayalım ve onun işçi sınıfına kazandırdığı geleneklere dayanarak bu yola koyulalım. Yüzbinlerce işçiyi kapsayan Türk-İş'e, DİSK'in savaşım geleneğinin mayasını çalalım.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

POLİTİK

ÜSTÜNLÜĞÜMÜZÜ MADDİ GÜÇE DÖNÜŞTÜRMEK İÇİN

H.Doruk/İstanbul

Kasım 1985'de yapılan TKP MK 5. Plenumu, parti çalışmalarının her alanında, söz ile iş arasında daha yüksek bir uyum sağlanması-
nın gerekli olduğunu belirtti. Parti politikasının daha hızlı ve
enerjik, alınan kararların daha tam yaşama geçirilmesinin altını
çizdi. Ulusal konferans'a hazırlık sürecinde, bütün parti çalışma-
larında aktifliği artırmak, ideolojik düzeyi, parti politikasının
özümsemesi ve yığınlara mal edilmesi düzeyini yükseltme görevini
~~dikkatle~~ önümüze koydu.

Bütün bunlar açık ki, içinde bulunduğumuz koşulların, demok-
rasi lehine bir sonuç doğurabilmesi için zorunlu olan, yığınların
harekete geçirilmesi, onların politik gidiş üzerindeki müdahale
gücünün, etkisinin artırılması görevi ile yakından bağlıdır. TKP
MK Genel sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, 5. Plenumu açarken yaptığı
konuşmada "Önce kendi gücümüzü ~~hareket~~ daha geniş ölçüde
harekete geçirebilmeliyiz" derken, bu yolda tutulacak ana halkayı
gösteriyordu.

Bu ancak MK'nden temel örgütüne, sempatizanlarına kadar tüm
parti tarafından yerine getirilebilir. İşte bu noktada, parti politi-
kasının, tüm parti örgütleri, tüm kademelerdeki parti üyeleri tara-
fından kavranmasının, özümsemesinin ne kadar önemli olduğu ortaya
çıkıyor. Bugünkü koşullarda, parti politikasını daha iyi kavramak
ve yaratıcı biçimde daha tam yaşama geçirebilmek için sürekli çaba
içinde olmak, her bir parti üyesi için daha yakıcı hale gelmiş
bir görevdir.

Öte yandan, işçiler, emekçiler Evren-Özal rejiminin gerçek yüzünü
daha iyi görmeye başladılar. Şimdi TKP'nin politikasını, görüşle-
yığınlara
rini ~~halka~~ ulaştırmak daha da önem kazanıyor. İşçi sınıfı,
emekçiler TKP'nin her konudaki yaklaşımını, sözünü bilmelidirler.
unu onlara iletecek olan yalnızca merkezi ajitasyon ve propaganda
aygıt ve araçları değil, bizzat yığınlar içinde olan parti örgüt

ve üyeleridir.

Eğer politik çalışma başka şeydir "örgüt" çalışması başka şey diye düşünenler varsa, büyük yanlış içindedirler. Böyle düşünenlere Lenin'in şu sözlerini hatırlatalım : "Öncü müfrezenin siyasal bilinci onun örgütlenme yeteneğinde somutlanır".

Bu ne demektir ? Bu, nerede örgütlenmede, yığınlarla bağlanmada, partinin ve yığınların potansiyellerini harekete geçirmede eksiklik varsa, orada parti politikasının kavrama ve özümseme düzeyi düşük demektir.

~~Ya da parti politikasını özümsemiş olmanın ölçütü nedir ?~~ Ya da parti politikasını özümsemiş olmanın ölçütü nedir ? yeterince alıntı ile konuşmak mıdır ? Hayır, ölçüt, bu politikayı ne ölçüde yaşama geçirebildiğimizdir. "Yığınların kendi güncel istemleri temelinde bir araya getirmeli, örgütlenmelerini ve harekete geçmelerini sağlamalıyız." Bunu hemen herkes biliyor ve söylüyor. Peki, fabrikada, mahallede, okulda bu sözlerin gereklerini ne ölçüde yer ne getiriyoruz ? Parti politikasının ne ölçüde kavrandığının ölçütü, ~~hastaktır.~~ *pratikler.*

Parti politikası nasıl izlenecek, nasıl özümsenecek ? Parti programı, Tüzük, 100. Yıl Tezleri, 5. kongre belge ve kararlarının yanısıra, düzenli yapılan MK Plenumlarının raporları ve öteki belgeler var. Atılım, Yol ve Amaç, Yeni Çağ, radyo yayınları, parti broşürleri var. Bunları titizlikle, ciddiyetle incelemeliyiz. Her birini, partinin her bir kararını, ^{değerlendirmesini} açıklamasını dikkatle izlemeli, bunları kendi bilgi dağarcığımızla yoğurmalı, ve parti belgelerinin içinden iletilen mesajı net ve açık bir şekilde çekip alabilmeliyiz.

Parti yayınları, belgeleri yoldaşlarımız ne olup bittiğinden haberdar olsunlar diye değil, bunları incelesinler, üzerinde çalışsınlar, kavrasınlar ve bunlardan, kendi alanlarının ilgilendiren kararları oluşturunken yararlansınlar diye önce, özveri, zorluk ve risk göze alınarak çoğaltılıyor, dağıtılıyor. Bunları layıkıyla değerlendirmesini bilmeliyiz.

Alınan kararları, parti politikasını kendi alanımızda ne ölçüde yaşama geçirebildiğimizi hiç düşünüyor muyuz? unların yerine getirilmesinde karşılaştığımız zorluklar neler dir? Hiç bunları belirleyerek MK'sine iletiyor muyuz?

Gelişmeler partimizin politikasını, öngörülerini doğruluyor. Onun tek bilimsel, gerçekçi politika olduğunu kanıtlıyor. Bu üstünlüğün, yağın savaşımını yükseltmede değerlendirilmesi, maddi güce dönüştürülmesi, en başta bize, yağınlar içindeki parti örgütlerine bağlıdır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ÖZDENETİM

E.Yürekli /Gaziantep

2 Hepimizin önünde, kendi yeteneklerini, niteliklerini olabildiğince geliştirme gibi bir görev var. Parti çalışmalarının etkinliğini ve aktifliğini artırmak için bu gerekli. Marksist -Leninist bilinç özveri ve kendini davaya adanmışlık, yüksek bir partililik ve sorumluluk bilinci; işte bütün bunlara sahip olmanın yolu, bir bakıma, Özdenetimden, yani kişinin kendi kendini denetlemesinden geçiyor. Kollektif yaşamın, parti denetimi ve disiplininin yanısıra, yoldaşlarımızın sürekli olarak kendi kendilerini denetlemeleri, özellikle ağır illegalite koşullarında daha da önem kazanıyor.

Özdenetim, parti politikasının özümsemesi için itici rol oynar. Kişi, kendi teorik eksikliğini giderdiği, parti politikasını özümseyip, onun yığınlara yasadıkları deneyler temelinde kanıtlayabildiği oranda gelişiyor demektir.

Özdenetim, konspirasyon ilkelerine gönüllü, ısrarlı ve yaratıcı bir şekilde uyulması için zorunludur. Güvenlik koşullarına titizlikle uymak, ancak Özdenetim sayesinde komünistin yaşam tarzı haline gelir.

Özdenetim, gerçek niteliklerimizi, yeteneklerimizi, eksikliklerimizi ortaya çıkarır. Kendi kendimize açık yürekli olmamızı sağlar. Bu da partiye karşı açık yürekli olunması için olmazsa/olmaz bir koşuldur.

Özdenetim, parti içinde kollektif yaşamı, kollektif yönetim ve denetimi, yoldaşlık bağlarına güçlendirir. Herkesin bu yönde katkıda bulunmasını sağlar.

Özdenetim, savaşımın, yani yaşamın her alanına, her anına uygulanmalıdır. Savaşımında gerekli olan yüksek morale ancak böyle ulaşabilir, yığınlara örnek, komünist olma niteliğini ancak böyle kazanır ve güçlendirebiliriz.

Sol Birlik yandaşı gençler "ortak eylem" programı oluşturduk

Yalçın Tok/ Adana

Size Ülkemizin güneyinden, öğrenci gençlik saflarından sesleniyorum. Örgütlü gençlik hareketi ~~x~~ ile bağlarımın kopukluğu yaklaşık altıncı yılına ~~xx~~ girmek üzere.

6 koca yıl, eksilmeyen terör, ~~xx~~ baskı ve tehdit, beni bir an için bile olsun, gönüllü olarak seçtiğim işçi sınıfının savaş yolundan ala koymadı, bundan böyle de alı koyamaz... İşçi sınıfımızın ve onun devrimci öncüsünün bu süre içinde gösterdiği politik gelişme kendimi yanlışlardan arındırmama, yenilememe ve kavgaya daha bir tutkuyla bağlanmama yardımcı oldu.

Ülkemizde gençlik, gaspedilen hak ve özgürlüklerini geri almak için hareketlenmesini artırmaktadır. Geniş gençlik yığınları, gerici güçlerin sarıldıkları "12 Eylül sorumlularından biri gençlik kesimidir" savıyla yaratılan haksız yargıların yolaştığı psikolojik etkiden kurtulup, demokrasi savaşımında yerini almaya yönelmektedir. Örgütlenme, örgütlü savaşım yürütmenin gerekliliği şimdi daha iyi kavranmaktadır.

Bu önemli gelişme, demokrasiden yana tüm güçlerin dayanışmaları ile sağlanmıştır.

Bu gelişmeler karşısında biz de kayıtsız kalamazdık. ~~xxxxxx~~ "atkımızı artırmak için, çabalarımızı yoğunlaştırdık. Bu amaçla "Sol Birlik"i oluşturan güçlerin tabanıyla yakın politik ilişkiler kurduk. Ortak bir "eylem programı" seaptadık. Böylece 6 sol partinin ~~akıncı~~ ~~kuvveti~~ faşizme karşı ~~akıncı~~ demokrasi için oluşturduğu birlikteliği, birimimizde de uygulama alanına sokarak, onu yaşayan devrimci, karakterini somutladık.

SSCB'nin savassız ve silahsız bir dünya için barış programı

Ahmet ALAN

2

Kuzey komşumuz Sovyetler Birliği, SBKP'nin 27. Kongre'sinin yapılacağı ve BMÖ tarafından barış yılı ilan edilen 1986'ya, güçlü bir barış taarruzu ile girdi. SBKP MK Genel Sekreteri M. Gorbaçov yoldaş 15 Ocak 1986 günü, dünyanın nükleer ve kimyasal silahlardan arındırılarak insanlığın 21. yüzyıla savaş tehlikesinden kurtulmuş olarak girmesini öngören üç aşamalı bir barış programını açıkladı. En başta ABD'ye ve nükleer güç sahibi öteki devletlere yönelik bu program, bütün ülkelere ve halklara da açıktır. İnsanlığın en büyük özlemi olan savassız dünya özleminin gerçekleştirilmesini hedefleyen bu programın içeriği nedir? Birinci aşamada özetle şunlar öngörülmüyor:

--1986'dan başlayarak SSCB ile ABD karşı tarafın topraklarını vurabilen nükleer silahlarını ^{5-8 yıl içinde} % 50 oranında azaltacak ve her iki tarafın elinde yalnız 6'şar bin başlık kalacak. Buna başlamak için iki taraf da uzay silahları geliştirme, deneme ve yerleştirmeye ^{ye} ^{yerleştirmeye} ^{girmeyecek} ^{denemeyecek}. Avrupa bölgesindeki Sovyet ve Amerikan orta menzilli roketleri tamamen ortadan kaldırılacak. Bu aşamada ABD stratejik ve orta menzilli roketlerini başka ülkelere vermemeye, İngiltere ile Fransa da nükleer gücünü artırmama konusunda üzerlerine yükümlülük alacak. SSCB ile ABD ^{en} ^{baştan} nükleer silah denemeleri durdurma konusunda anlaşmış olacak...

İkinci aşamada ise şunların yapılması söz konusu:

--1990'da başlayarak 5-7 yıl içinde öteki nükleer güç sahibi devletler nükleer silahsızlanma sürecine katılacak. Başlangıç olarak kendi nükleer silahlarını dondurma ve başka ülkelerin topraklarına atom silahı yerleştirmeme konusunda üzerlerine yükümlülük alacaklar. SSCB ile ABD ise nükleer silahlarını azaltmaya devam edecekler. ^{Birinci} ^{bu} aşamada başlayan yüzde 50'lik indirimi tamamlayacak. ^{bar} Nükleer güç sahibi bütün devletler taktik atom silahlarını ortadan kaldıracaklar. Bu devletler nükleer silah denemelerini durdurmuş olacak, uzay silahlarının yasaklanması ^{öteki sanayileşmiş} konusundaki Sovyet-Amerikan anlaşmasına başta gelen ^{endüstri} devletler de katılacaktır. Bu aşamada ayrıca, yıkım gücü atom silahlarına yak

yakın tüm nükleer olmayan silahların geliştirilmesi yasaklanacak.

Üçüncü aşamada yapılması öngörülenler de şöyle:

--1995'de başlayacak bu aşamada bütün öteki nükleer silahların ortadan kaldırılması tamamlanacak ve 1999 yılında dünyada atom silahı kalmamış olacaktır. Bu tür silahların bir daha ortaya çıkmaması için evrensel anlaşmaya varılmış olacaktır. Ortadan kaldırılması ve sınırlandırılması öngörülen silahlarla ilgili denetim hem ulusal teknik olanaklarla hem de doğrudan ilgili yerlerde denetimlerle gerçekleştirilecektir.

SSCB 31 Aralık 1985'de süresi dolan bütün nükleer denetimi tek yanlı olarak dondurma uygulamasını 3 ay daha uzattı. Kimyasal silahların yasaklanması ve mevcut kimyasal silahların imha edilmesi için etkin ve tam denetimli uluslararası anlaşmaya hazır olduğunu duyurdu. Ayrıca, geleneksel silahların ve asker sayısının azaltılmasına, askeri manevraların sınırlandırılmasına ilişkin önerilerinin geçerliliğini vurguladı. Gorbaçov yoldaş Asya'da güvenlik konusunun SSCB için yaşamsal önemini belirterek, Hindistan ve öteki bağlantısız ülkelerin bu yöndeki girişimlerine yüksek değer biçti. Asya'da iki sosyalist ülkenin, SSCB ile ÇHC'nin nükleer silah kullanan ilk devlet olmama yönünde üzerlerine yükümlülük almış olmalarının büyük önemini vurguladı. "Bizim yeni önerilerimiz, bütün dünyaya yöneliktir. Militarizmin dayattığı 'gelişme yerine silahlanma' ilkesinin yerini 'gelişme için silahsızlanma ilkesi almalıdır" diyen Gorbaçov yoldaş, silahsızlanma önlemlerinin "bölgesel çatışmalar" denen sorunlara bağlı kılınmasının ardında silahsızlanma yolundan kaçma çabalarının yattığına dikkati çekti.

Gorbaçov yoldaşın, "savaşı ve silahsız bir gelecek konusunda sorumluluğunun bilincinde olan iyi niyetli, sağduyulu güç ve devletlere bütün bu konularda işbirliği çağrısından sonra, SSCB Yüksek Sovyeti ABD Kongresi'ne özel bir çağrıyla seslenerek, Sovyetlerin moratoryum uygulamasına katılmasını ve yeni önerilere olumlu yanıt vermesini istedi. SBKP ve Sovyet devletinin dış politikasının özünü barış rotasında belirlediği, bir kez daha gözler önüne serildi.

Dış borç ödemeleri durdurulmalıdır

Türkiye'nin de üyesi bulunduğu Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD), Aralık 1985'te tüm ülkelerin 1983 ve 1984 yıllarındaki borçlarının dökümünü içeren bir bülten yayınladı. Bu bültende yer alan rakamlar dış borçlarımızla ilgili yapılan resmi açıklamaları yalanlıyor. Başbakan Yardımcısı Kaya Erdem, 1985 Aralık ayı başında yaptığı açıklamada dış borçların 21 milyar dolar olduğunu söylemişti. Oysa OECD'nin yayınladığı bültene göre, bundan bir yıl öncesinde, 1984 yılı sonunda bile Türkiye'nin dış borçları 25,5 milyar dolar tutuyor. Aynı bültene göre 1983 yılı sonundaki dış borçlarımız ise 22,7 milyar dolar-
dı. Yani bir yıl içinde 3 milyar dolara yakın bir artış söz konusu. Öte yandan 1984 yılı sonundaki 25,5 milyar dolarlık dış borç ile Türkiye OECD ülkeleri arasında en çok borcu olan ülke. Avrupa'da ikinci, dünyada ise onuncu durumda.

1983-1984 yılları arasındaki dış borç artışı, Merkez Bankası'nın verilerine göre de 3 milyar dolar. Dış borçların 1985'te de aynı hızla arttığı düşünülecek olursa, Türkiye'nin 1986'ya 28 milyar dolar dış borçla girdiği söylenebilir.

Son birkaç yıldır yapılan düzenli ödemelere rağmen borçlar azalmadı, sürekli arttı. Türkiye bugün gerçekte dış borçlarını ödeyemez durumdadır. Çünkü borçlar ancak yeni alınan borçlarla ödenmektedir. Daha da önemlisi borçlar halkın boğazından kesilerek, halkın gün geçtikçe daha çok yoksulluğa itilmesi pahasına ödenmektedir. Bu koşullarda Türkiye yalnızca Üzal'a ve emperyalist efendilere göre borçlarını "ödeyebilir" durumdadır. Durumun daha da kötüleşmesini önlemek için yapılması gereken borç ödeyerek daha da borçlanmak yerine, TKP MK 5. Plenum raporunda belirtildiği gibi, dış borçların ödenmesi konusunda belli bir süreyle moratoryum ilan edilmesi, yani ödemelerin belli bir süre için durdurulmasıdır. Eğer bugün bu ödemeler durdurulmazsa, yarın hükümet kendisi ödeyemeyeceğini açıkladığında IMF'nin kışgacına daha çok sıkışmış olacağız ve bu durumda IMF'nin dayatmaları çok daha ağır olacaktır.

BİR İŞ CİNAYETİ DAHA

G.M./İzmit

Gebze'de kurulu "Bayer Tarım İlaçları Fabrikası"nda çalışan işçiler geçtiğimiz günlerde bir faciayla yüzyüze geldiler. Xylol tankının patlaması sonucu, 34 yaşındaki makine bakım deneticisi Ali Dernekçioğlu öldü. İşyeri baştemsilcisi Saim Çiçek, "Xylol tankı eğer birkaç metre ilerdeki akaryakıt dolu 50 ~~kg~~ tonluk tanka ulaşsaydı Gebze, Bhopal'dakine benzer bir faciaya sahne olabilirdi" dedi. Çiçek, kazaya, işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda yeterli titizliğin gösterilmemesinin neden olduğunu söyledi.

Aslında bu tür, zehirli tarım ve böcek ilaçları üreten fabrikaların toplu yerleşim merkezlerinin dışında kurulması gerekirken, bir işçinin ölümüne ~~sebebi~~ sahne olan "Bayer Tarım İlaçları Fabrikası" Gebze'nin hemen dibinde bulunuyor.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

~~ÖĞRETMENSİZLİK~~

ÖĞRETMENSİZ EĞİTİM OLUR MU?

A.E./Sivas

Evren-Özal rejiminin uyguladığı eğitim sonucu, binlerce öğretmen görevlerinden uzaklaştırıldı. Binlercesi "güvenlik soruşturması" adı altında yürütülen faşist bir uygulamayla karşı karşıya bırakıldı. Bunun sonucu olarak pekçok okulda öğretmensizlikten eğitim yapılamıyor. Örneğin, Sivas'ın Sarkış'la ilçesine bağlı 36 köyde 1982 yılında öğretmensiz köy yokken, 1985-1986 öğretim yılında 36 köyün 27'sinde öğretmensiz girildi. Bunu Türkiye genelinde düşündüğümüzde karşımıza içler acısı bir tablo çıkıyor.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA KURULU

HER BEŞ BAKKALDAN BİRİ İFLAS ETTİ

M2A/Mersin

TRT Haber bültenlerinin sonu esnafın Maliye'ye ~~ı~~ para ödemesine yönelik hükümet bildirileriyle dolu. Büyük holdinglerin kendi beyan ettikleri vergileri bile alamayan, almak şöyle dursun onlara kanunsuz yollardan milyarlar aktaran hükümet, esnaftan alacağını zorla ve angarya yöntemleriyle tahsil ediyor.

Şimdi de peşin vergi sistemiyle ~~ı~~ esnafa ^{claka da zor durumda} yeni vergi yükü ^{bırakılıyor.} bindiriliyor. Sattığı malın yerine yenisini bile koyamayan esnafın vergisini ödeyemediğinde işyeri ruhsatı hemen iptal ediliyor. Bundan kurtulmanın tek yolu ise, esnafın dükkanını aşındıran rüşvetçi maliye memurlarıyla anlaşabilmesi.

Yapılan her yeni zam esnafa da darbe vuruyor. Yeni malın toplu fiyatı da satılan malın daha üzerinde olduğu için esnaf varlığını sürdürebilmek için yeni sermaye bulmak zorunda. Bu da esnaf için "olmayacak duaya amin" demek gibi bir şey. Bu nedenle son iki yılda yalnızca Mersin'de, ~~Bazika~~ Mersin Bakkallar Derneğine kayıtlı 2400 bakkaldan 490'ı dükkanlarını kapatarak işsizler ordusuna katıldı.

YALNIZCA AİDAT ALMASINI BİLİYORLAR

K.S./Salihli

Bizler bundan 5-6 sene önce, yani Petrol darlığında mazot alabilmek için Salihli Ziraat Odasına üye olduk. Bizden yıllık aidatlarımızı düzenli olarak aldılar, ama biz mazot alamadık. Ziraat Odasından ~~kız~~ hiçbir konuda bize haber verilmezken, danışılmazken, iş, aidatlarımıza geldiğinde, bunu almayı hiç ihmal etmediler. Bizler de bize hiçbir yararı olmadığını görerek geçen yıl Ziraat ~~x~~ Odasından topluca istifa ettik.

Ancak geçenlerde köy beğisi elinde 28 kişilik bir isim listesiyle kahveye geldi. Tek tek isimlerimizi okudu ve Jandarma karakoluna gitmemiz gerektiğini söyledi. Ertesi gün topluca karakola ~~x~~ gittik. Bir de ne görelim, Ziraat Odası bizden yine aidat parası istiyor. Oysa biz bütün aidatlarımızı daha Oda'dan istifa etmeden ödemiştik. İstenilen paranın yanında karakolda yapılân aşağılamalar da işin cabasıydı. Neyseki elimizde ödediğimiz aidatların makbuzları vardı, bunları gösterdik de kurtulduk ellerinden.

ATILIM'ın notu: İlçenizdeki Ziraat Odası'nda karşılaştığınız uygulama, haklı tepkiye neden olmuş. Ancak, Ziraat Oda'sının neden böyle üreticiden, sizlerden uzak bir tutum içinde olduğunu düşündünüz mü? Örgütü terkedip gitmek, o örgütü başkalarının eline tümünden bırakmak kinin yararına olur? Oda'yı terketmek yerine, üreticinin sesine kulak veren, onun çıkarlarını başa alan bir yönetime kavuşması için çaba göstermek, özellikle ~~bugünkü~~ bugünün koşullarında oldukça zor, ancak tutulması gereken tek yoldur.

ASIL OLAN YIĞINLARIN ÖRGÜTÜ OLMAKTIR

Salim GÖKÇE / Fransa

Fransa'da da çok sayıda politik mülteci bulunuyor. Bu arkadaşların ezici çoğunluğu 12 Eylül sonrasında yurtdışına çıkanlardır ve büyük zorluklara göğüs geriyorlar. ~~Sol-Birlik dışındaki~~ ~~çok sayıda örgütlerin~~ ~~tarafından~~ ~~bir yandan~~ ~~ülkeyle~~ bağlarının hemen hemen tamamen ortadan kalkması ve ağırlaşan ekonomik sorunlar, öte yandan emperyalist odakların yoğun ince- kaba antikomünist, antisovyetik ideolojik saldırıları, Türkiye'de halkın çıkarlarını savunmak için militanca savunmuş bu Sol-Bir- lik dışındaki örgütlerin taraftarı arkadaşların önündeki ciddi zorluklardır.

İçinde yaşadığımız ortamda bu arkadaşların bize karşı oluşmuş önyargıları kırılıyor. Karşılıklı anlayışın gelişmesi ve yurtdışında sol güçlerin aynen birliğinin gelişmesi ve güçlenmesi için koşulları iyileştiriyor. Öte yandan bu arkadaşlarda öznel ideolojik politik hatlarının, örgütsel dağınıklığın beraberindeki yurtdışında çalışma perspektifi yokluğunun yarattığı sorunları görme çabaları yoğunlaşıyor. Göçmen işçilerle bağlanamamak, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmemekten doğan zorlukları aşmanın yollarını arıyorlar. Göçmen işçilerin örgütlenmesi gibi çok yakıcı sorunları tartışıyorlar.

Bir süre önce ayrı sol örgütlerden iki arkadaşın bu konu ^{bir} ^{şına} üzerine tartışmalarına tanık oldum. Arkadaşlardan biri şunu anlatıyordu: "Derneğimize çok işçi gelip gidiyor. Evreklarını dolduracak insan bulamayınca da bir daha uğramıyorlar. Bazan da gelen işçiyi yokluyoruz. Bakıyoruz ki kendi ekonomik çıkarları için gelmiş sıradan biri, yüz vermiyoruz. O da gidiyor. Derneğimize gelenler ideolojik konumu sağlam arkadaşlardır". "Sizin yaptığınız yanlış" diye söze başlayan arkadaş ise; "Dernek açmışsınız, tercümanlık işine, kâğıt kalem işine önem vermelisiniz. Bak, biz buna önem veri-

yoruz, çok işçi arkadaş gelip gidiyor." Ama diye ekliyor, "işleri bitince de bir daha uğramıyorlar".

Tartışmadan her iki arkadaşın da aynı durumdan, göçmen işçilerle kalıcı ilişkiler kuramamaktan yakındıkları anlaşılıyor. Bu yakınmaların temelinde her iki arkadaşın da örgütlerini gerçek anlamıyla bir göçmen işçi örgütü olarak değerlendirmemeleri, örgütlerini bu çerçevede içinde görememeleri gibi bir yanlış yapıyor. Fransa'da çalışan işçilerin toplumsal, ekonomik, kültürel kimi sorunlarına çözüm getirmek, kimi haklarını elde etmek amacıyla oluşturulan örgütlerin asıl sahibinin göçmen işçiler olduğu gerçeğini kavramamış oldukları görülüyor. Oysa göçmen işçi örgütlerinin asıl sahibi, bu örgütlerin yöneldiği yığınlardır. Böyle olmalıdır.

Göçmen emekçi derneğe geldiğinde yapılması gereken kimi sorunlarının çözülmesine yardımcı olmaktır. Ancak, burada kalmak, yalnızca bununla yetinmek olmaz. Dernekle ilişki kuran, gelip-giden her emekçiye örgüt ve çalışmaları iyi tanıtılmalı, amaçları açıklanmalıdır. Emekçilere, örgütümüzün hepimizin olduğunu, birbiriyle dayanışma içerisinde bulunmak isteyen, sorunlarına diğer işçi arkadaşlarıyla beraber çözümler arayan ve bunun için çaba harcayan kendisi gibi göçmen işçilerden oluştuğunu anlatmalıyız. "Birlikten kuvvet doğar" deyimine dayanarak hepimizin birleşip çalıştığını belirtmeliyiz. Ayrıca yalnızca sözde değil, pratikte de göçmen işçi kendi örgütüne geldiğini, ~~hiçkimse~~ daha da önemlisi çalışmalarda kendi katkısının gerekli ve yararlı olduğunu hissetmelidir.

Bu çalışma anlayışını kavradığımız ölçüde, örgütlerimizin gerçek niteliklerine ulaşması doğrultusunda etkili adımlar atabiliriz. Biz TKP Üye ve sempatizanları, böylesi bir anlayışın yeretmesi için üzerimize çok önemli görevler düştüğünü bilerek davranıyoruz.

YABANCI DÜŞMANLIĞINA KARŞI

Remzi UÇMAZ / FAC

Kentimizde güçlü bir barış ve demokrasi hareketi varolmasına karşın ~~xxxx~~ neo-nazilerin başını çektiği yabancı düşmanlığı son derece tehlikeli boyutlara ulaşıyor. Kentte % 17'yi bulan işsizlik de neo-nazilerin ekmeğine yağ sürüyor. Önemli bir kısmını gençlerin oluşturduğu işsizler perspektifsiz bir yaşama sahip oldukları için, görüşlerini Türk ve yabancı düşmanlığının ardına gizleyen neo-nazilerin ağlarına takılabiliyorlar.

DGB'nin başını çektiği ve "Arkadaşıma satasın" belgisiyle yabancı düşmanlığına karşı, Türk-Alman işçilerinin dostluğunu pekiştirme amacıyla yürütülen kampanyanın kentimizde de hatırı sayılır etkisi oldu. Bu etkiyi gölgelemek amacıyla Türki yelilerin yoğun olarak oturduğu semtlerde yeni bir afişleme yapıldı. Almanca ve Türkçe "Ne mutlu Türkün diyene" ve "Alman olmaktan gurur duyuyorum" sloganlarının yer aldığı bu afişlerde "Komünizme ve Bolşevizme karşı Türk ve Almanların cephe oluşturmaları" isteniyor. Bu, Alman ve Türk faşistlerinin tabanda değil ama, yüksek düzeylerde saki işbirliği yaptıklarını gösteriyor.

Türk düşmanlığı yaparak taraftar toplayan faşist hareketin yarattığı tehlike böylesine büyük boyut kazanmışken hepimize düşen görev, bir parçası olduğumuz işçi sınıfının saflarında, tüm demokratik-ilerici-barışsever güçlerle ve partilerle yabancı düşmanlığı ve ırkçılığa karşı en aktif biçimde çalışmaktır.

8 MART'A HAZIRLIK

Güneş ÇİMEN / Paris

Bir 8 Mart daha yaklaşmakta.Bu 8 Mart'ı öncekilerden daha yığinsal kutlamaya kararlıyız.Sol Birlik içindeki örgütlerde yer alan bayan arkadaşlarla birlikte,Fransa'da bulunan Şili,İran,Tunus,Fas,Cezayir,Paraguay,El Savador kadınlarıyla ilişkiye geçtik.8 Ülkenin kadınları ortak çalışma komiteleri kurduk.Bu birliktelik öncesi her ülke kadınlarının zaman zaman kendi ülkesinin sorunlarını öne çıkarması gibi kimi zorluklardu.Ancak belirlenen "Kadınlar ve barış" snabelgisi tümümüzü birleştirdi.Çünkü barışın korunması,savaş tehlikesine karşı durulması hepimizin ana ~~zorunlu~~ görevi.

Değişik Ülkelerden göçmen kadınlarla birlikte yürüttüğümüz bu çalışmalarımız her birimize zengin deneyler sağlıyor.Fransız kadın Örgütleriyle ilişkilerimizin verimliliğini artırıyor.Kendi ülkemizden kadınlarla daha sıkı ve geniş ilişki kurmamızda itici güç oluyor.Ben şimdiden hepimizin 8 Mart'ını kutluyorum.

BİR "KONSOLOSLUK EYLEMİ"

M.BİLİR / FAC

Günlerden Cumartesi.Sabahın erken saatlerinde içinde yoldaşların da bulunduğu bir arkadaş grubu konsolosluga gitmek üzere buluşuyoruz.Konsoloslugun önünde sıra sıra insanlar.Aramızda görev bölüşümü yapıyor,çalışmaya başlıyoruz.Pasaportların yenilenmesi sırasında ödenmesi istenen yüksek harçlara karşı çıkan bildirileri dağıtmaya başlıyoruz.Arkadaşlarımızdan biri "Bu yanlış hesap düzeltilsin!" diye bağıyor. İnsanlarımız bildiriği alıyor,merakla okuyorlar.

Daha konsolosluk açılmamış.Bildirilerimizin sesi yukarıya çıkmış ki bir grup konsolosluk fedaisi içeriden çıkıyor,üzerimize doğru geliyor, "Burada dağıtamazsınız,yasaktır!" türünden tehditler savuruyorlar.Aldığımız yok,bildirilerimizi dağıtmayı sürdürüyoruz.Gelip geçenler duruyor,merakla soruyorlar "ne" dir bu?" diye. Arkadaşımız bağıyor: "Yanlış hesap düzeltilsin! Bir işçi "Ne yanlış hesabı kardeşim?" diye soruyor,anlatıyoruz. Bir bildiri anlatıyoruz, alıyor.Okuduktan sonra cebine koyup ayrılıyor.

Konsolosluğa her girip çıkan işçi yeni pasaportlarının bedelini ve diğer soygunları,baskıları o kendilerine özgü anlatımla,deyimlerle dile getiriyor.Daha sonraki eylemlerimizde de gördük,işçilerin tepkileri gittikçe yükseliyor.Yurtdışındaki işçilerimizden,bizden 1985'in ilk 10 ayında 1,503 milyar Dolar döviz sağlayan Ankara hükümeti tepkileri bastırmak için manevralara başvuruyor.Yeni pasaport harçlarında bir miktar ~~güstermelik~~ indirim yapıldığını açıklıyor.Ama bu ~~güstermelik~~ indirim göstermelik kalıyor,konsolosluklar eliyle yürütülen soygun durmak bilmiyor.

Biz ise iki saat süren bir "konsolosluk eylemi"mizle "Yığınların Yakıcı Sorunu+Doğru Eylem Biçimi=Yığınların desteği" geçişini daha iyi kavriyoruz.

BİRLİĞİMİZ DAHA GÜÇLÜ OLMALI

Genç Göçmen İşçi /B.Berlin

6 yıldır Batı Berlin'de yaşıyorum.17 yaşında çalışmaya başladım.Birçok fabrikadan sonra şimdi CDU'lu Ulaştırma Bakanı Schwarz Schling'e ait bir işyerinde çalışıyorum.İşyerinde çoğu sendikalı birçok Türkiyeli çalışıyor.Çalışma koşullarımız çok ağır ve hayati tehlikeler taşıyor.Yapılan araştırmalar uzun süreden beri işyerinde çalışan işçilerde % 60'ın üzerinde kurgun bulunduğunu ortaya koyuyor.Bu oran % 80'e çıktığında işçiye çok az bir tazminat ödenerek işine son veriliyor.

Bundan 4 ay önce bir Alman arkadaşımızla birlikte,aktif ve inatçı bir çalışmayla sağlık kurumundan bir bilirkişi heyeti getirttik ve kamuoyuna işyerinin durumunu geniş olarak yansıttık.Ama yetkililer ne yaptılar?Koşullar sağlığa aykırı olduğu için tutup fabrikayı üç haftalığına kapattılar.Bu arada patron da başı çeken SEW'li Alman arkadaşımızı işten attırdı.

Bu olay karşısında işçi temsilciliği yeterince etkin olamadı.Tüm işçiler olarak işten atılmasını istemediğimiz halde arkadaşımıza yeterince sahip çıkamadık.Ama hepimiz patronların işçilerin sağlığını değil,yalnızca kendi kârlarını düşündüklerini deha iyi anladık.Birliğimizi sağlamlaştırıp tüm gücümüzle patronların karşısına dikilmedikçe çalışma hakkımızı bile koruyamayacağımızı gördük.

SÖZ VERİYORUM

A.ERDEM / FAC.

Komünist yürüğü gibi temiz ve aydınlık, anamın ak sütü gibi beyaz bir oda ve iki insan.Yoldaş ve ben.

Yoldaş; "Seni TKP' üyeliğine öneriyorum.Ne dersin? Var mısın?" diye soruyor.

"Türkiye işçi sınıfının savaşkan öncüsünün bir savaşeri olmak benim için onurun en yücesidir."

İşte yanıtım. TKP'em benim.Senin saflarında sınıf düşmanımıza karşı amansız savaşacağım,üyelik niteliğimi gün be gün yetkinleştireceğime,Marksizm-Leninizm'in ışığında biçimlenen politikamızı yığınlara götürmek için hiç bir özveriden kaçınmayacağım,çevreme yüksek bir moral ve savaşkan bir ruh aşılayacağım işçi şerefim üzerine söz veriyorum.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI